

høver jeg ikke at udtale mig nærmere, da jeg har udtalt mig om min Stilling til de Spørgsmaal ved Lovens tidligere Behandlinger. Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at der tilføies en Slutningsparagraf, som lyder saaledes: „Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om en Jernbane fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelsfør.“ Som det blev udtalt af et æret Medlem, der i Gaar var Forslagsstiller, og af det ærede Medlem, som ved Begyndelsen af dette Møde talte paa flere ærede Medlemmers Vegne, er det Bestemmelsen saavel med det Forslag, som blev vedtaget i Gaar med Hensyn til Slagelse—Næstved Banen om at knytte den til Løgstørbanen, som ogsaa med det Forslag, der er stillet fra de nævnte ærede Medlemmers Side, at disse to Love skulde være fuldstændig ligestillede. Det er for ogsaa med Hensyn til Lovens Strafftræden at tilbeibringe Ligestilling, at jeg stiller nærværende Ændringsforslag, og jeg antager, at man fra den Side, som holder paa, at Slagelsebanen ikke maa anlægges uden en Løgstørbane, ogsaa vil finde det rigtigt at fasthætte, at Løgstørbanen ikke maa anlægges uden Slagelse—Næstved Banen.

Nielsen-Grøn: Det er det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøtz) som tvinger mig til at tage Ordet, idet han fremdeles talte om disse mange Adresser fra Himmerland for Løgstør—Hobro Banen. Som ærede Medlemmer imidlertid ville se, er der i Dag indkommet en Adresse med 2640 Underskrifter, som netop holder paa Linien Løgstør—Siborg med en Gaffelbane til et Sted, som man har tænkt sig enten kunde være Arden eller Støvring. Naar det ærede Medlem altsaa dog bliver ved med at holde paa dette, saa skal jeg tillade mig igen at komme med Noget, som jeg rigtig nok har sagt før, men som ikke staar i „Rigsdagstidenden“. Jeg maa samtidig beklage, at der staar noget meget Meningsløst deri, som jeg aldrig har kunnet sige, saa at „Rigsdagstidenden“ altsaa ikke er nogen Autoritet i den Henseende. Jeg sagde nemlig, at vælger man Linien over Aalestrup eller Høislev, som er den naturlige, saa er Dele af Befolkningen af aldeles afgjort modsatte Partier. Dette er faktisk, men det er ogsaa faktisk, at disse to afgjort modsatte Partier ere slaede sammen — og saa spiede jeg netop til: „om jeg saa maa sige, i een Gryde“ — for at faae de 2853 Stemmer. — Det er det, som er sket, saa jeg kan rigtig nok ikke se, at man kan blive ved at hen-

holde sig dertil. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds sagde, at det var et Mænglingsforslag at gaa fra Larsen til Hobro, men det er slet ikke noget Mænglingsforslag, det er netop i Overensstemmelse med Regjeringens Tanke. Der er noget Underligt i at høre det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds og den ærede Indenrigsminister gaa sammen i skøn Enighed, men jeg kan godt forstaa det, thi det ærede Medlem for Mariager er jo Folketingsmand for Hobro Kreds, og den ærede Indenrigsminister er Landstingsmand derfor, saa det er saa rimeligt, at de to mødes i hjertligt Venstaa. Jeg maa altsaa hævde det, at det ikke kan være Meningen fra den store Befolknings Side i Himmerland, at den puster Løgstør—Hobro Banen. Jeg forstærker de Herrer om, at til næste Aar skal der komme mange flere Underskrifter frem for Løgstør—Siborg Banen. Jeg skal saaledes nævne, at min egen Fader og Broder — ja jeg har den Ære i dette Øieblik at gaa imod dem — have understrevet Adressen for Hobro—Løgstør Linien; men de Herrer kunne være visse paa, at de vilde meget hellere have havt Linien Løgstør—Siborg; de troede imidlertid ikke, at denne kunde opnaas i en overfluelig Tid, og derfor ere de, ligesom i det Hele taget Mange, gaaede ind paa den førstnævnte Linie. Jeg takker det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) fordi han gik ind paa den Tanke som Indenrigsministeren nævnte, at gaa til Braarup i Stedet for til Engelstrup. Derved vil nemlig vindes et stort Opland til Gavn for Banen, Eggen og Staten.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem vil vistnok finde, at hans Angreb paa Rigsdagstidenden var meget umotiveret. Selvfølgelig kan der ikke trods den omhyggeligste Redaktion undgaas Feil i „Rigsdagstidenden“, men det er dog heller ikke altid Vist, at det er „Rigsdagstidendens“ eller Redaktionens Skyld, om der er Meningsløsheder i „Rigsdagstidenden“. Det turde vel snarere være et Bevis paa „Rigsdagstidendens“ Vgthed, at der er saadanne, thi det skulde dog være mærkeligt, om der ikke ogsaa i en saa stor Forjamling af saa mange udmærkede Mænd skulde kunne fremkomme Meningsløsheder i Forhandlingerne. Hvad det ærede Medlem har at anke over „Rigsdagstidenden“, bedes fremsat for Formanden eller Bureauchefen, og Rettelserne skulde da, hvis de findes berettigede, efter en Underjøgelse af det stenografiske Referat blive op-